

- mir. s. Trud., Ib 231, 190 r°; 1138, X E 288/5; 1217, X E 5566/15; 1219, X E 5566/23; 1224, Xg 24.
Idem.
- HAREN [Megen :: Nb] :: in comitatu Hare, 1024 kop. 13e, I Lc n° 21. — Haren, 1191, X Br 5; (1205-33), Berne. — Har, 1196, Berne.
Idem.
- „HARENDRE” (onb. ± Mechelen — Brussel) :: Harendre, 1180, Gr 4; 1214, Gr 5; 1215, Gr 5.
- HARENG [Herstal : Lg] :: Herens, 1176 cop. 15e, Ie G IV 7, 54 r°.
- „HARFIA” (inc., ± Ocquier : Hu et Bende : Ma, sur le Néblon) :: —, 934 cop. 3e déc. 13e, I SMC n° 52.
- HARFSEN [Gorsel : Gl] :: Haruesnen, 1206, Zw Div.
- HARG [Ketel : Zh] :: Harago, 1063 kop. begin 12e, midden 12e en ± 1222, P L 8996, 1 bis v^o, U B 43, 35 v° en Go I 71, 99 r°; 1148 kop. ± 1222, Go I 71, 110 r°. — Harga, 1083 vals 12e, Hg B 61; 1162, Hg B 62. — Hariche, 1156, Echternach, Hg B 74.
Germ. *hargu-* m. „heidens heiligdom”, met Smith, EPNE, s. v. *hearg* vermoedelijk af te leiden van *har* „steen”, dus „stenen altaar”.
- „HARGARDE” [Leiwen : Tr] :: due partes uinearum que dicitur Hargarde, 2. H. 12., Tr 178/1205, 163 v°.
Germ. *harwa-* m. „Flachs” + *garda-* m. „Garten”. Cf. Linheit.
- „HARGARDEN” [Graach : Tr] :: ad Hargarden, 2. H. 12., Tr 178/1205, 163 v°.
- HARGARTEN BEI WAXWEILER : Tr :: Hargarde, anf. 13., Kb 211/140.
- HARGEN [Schoorl : Nh] :: in Haragum, 9^e kop. 10^e kop. eind 11^e, ed. DB, p. 339. — Haragon, 1083 vals 12^e, Hg B 61.
Germ. *hargum*, dat. pl. bij *hargu-* m. „heidens heiligdom”.
- HARGESHEIM : Kb :: Harwesheim, 1158, Kb 164/1.
- HARGIVAL [Vendhuile : Sq] :: Hargival, 1193, L 28 H 46/1202; 1202, L 28 H 23/819; 1206, L 28 H 39/1076; 1208, L 37 H 117/597; 1224, L 28 H 79/1627.
Rom. *Hardugairi vallis* „vallée de Hardugair”.
- HARGNIES : Av :: Hereneias, 10e, X MD 773. — Harigni, 1131 cop. 2e moitié 13e, P Ln 1386, n° 17; 1178 cop. id., ib. n° 33. — in Harineio maiori, 1140 cop. id., ib. n° 56. — Haringi, 1160, L 1 H 399/3640; 1167, L G C. — Harigniacensis, 1166 cop. 2e moitié 13e, P Ln 1386, n° 36. — Haregni, 1179, L 1 H 399/3643.
Germ. rom. *Hariniacas* „appartenant à Hari” (germ. *harja-* m. „armée”).
- HARGNIES : Mé :: Harneas, comm. 12e cop. 13e, cant. S. Hub., Xr II 1515, 148 v°.
- HARHAUSEN [Wipperfürth : Kö] :: Harhusin, 1212, D S 71.
- HARICH [Gaasterland : Fr] :: Harch, 1132 vals 2e helft 13e, Lw. — Harich, 1245 kop. id., ib.
Germ. *hargu-* m. „heidens heiligdom”.
- „HARICURT” [Bertincourt : Ar] :: Haricurth, 1111, L G C. — Harincurt, dernier tiers 12e, L 3 H 57/727.
Rom. *Harin curtis* „ferme de Hari” (germ. *harja-* m. „armée”).
- „HARII” (germ. Volk in Schlesien) :: Harios (acc.), 98 kop. 10. wovon 5 kopien 15., Tacitus, Germ. 43.
Germ. *Harjöz*, zu *harja-* m. „Heer”.
- „HARILEGIAS” (inc. ± Villers-Pol : Av) :: —, ± 1040 cop. milieu 11e, Hb 75 F 15, 28 r°.
Germ. rom. *Hariliacas* „appartenant à Harilo”.
- HARINGE [Roesbrugge-Haringe : Ie] ::